

tekstanmærkning til finansloven (tekstanmærkning nr. 104 til § 18.21.02) vedrørende udbetaling af kontante enkelt-ydelser. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.1, samt til den ved lovforslagets § 1, nr. 12, foreslåede bestemmelse i § 42 b og bemærkningerne hertil.

Derudover anses udgifter til dækning af nødvendige sundhedsmæssige ydelser til asylansøgere m.v. efter fast praksis for omfattet af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse. De nødvendige sundhedsmæssige ydelser, der er omfattet af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse, er afgrænset i forhold til de sundhedsmæssige ydelser, som asylansøgere m.v. kan modtage fra det almindelige sundhedsvæsen.

Enhver, der har bopæl her i landet, er efter § 1 i lov om offentlig sygesikring og § 5, stk. 1, i lov om sygehøvsæsenet omfattet af den offentlige sygesikring og har dermed adgang til vederlagsfri sygehusbehandling. Dette betyder i praksis, at den pågældende skal være registreret i Det Centrale Personregister (CPR). Asylansøgere registreres ikke i CPR og er således ikke omfattet af det almindelige offentlige sygesikringssystem. Asylansøgere har på den baggrund alene i begrænset omfang ret til ydelser efter sygehusloven. Efter § 9, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 299 af 13. maj 2002 om ret til sygehusbehandling og fødselshjælp m.v., har asylansøgere m.v. ret til sygehusbehandling og fødselshjælp m.v. i opholdsamtskommunen i tilfælde af ulykke, pludselig opstået sygdom, fødsel m.v. eller pludselig forværring af kronisk lidelse. I sådanne tilfælde er udgifterne til den givne sundhedsmæssige ydelse ikke omfattet af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse efter udlændingelovens § 42 a, stk. 1 eller 2.

Det er således alene udgifter til nødvendige sundhedsmæssige ydelser, som ikke vedrører sygehusbehandling og fødselshjælp m.v. i tilfælde af ulykke, pludselig opstået sygdom, fødsel m.v. eller pludselig forværring af kronisk lidelse, som efter fast praksis er omfattet af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse.

Efter fast praksis omfatter Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse for så vidt angår nødvendige sundhedsmæssige ydelser asylansøgeres besøg hos alment praktiserende læge/vagtlæge, indledningsvisse behandlinger hos psykolog eller psykiater, indledningsvisse behandlinger hos visse speciallæger samt mindre tandbehandlinger. Udlændingestyrelsen dækker herudover alene nødvendig, uopsættelig og smertelindrende sundhedsmæssig behandling.

På den baggrund foreslås det, at bestemmelserne i § 42 a, stk. 1, 1. og 2. pkt., og § 42 a, stk. 2, præcise-

res, således at det fremgår udtrykkeligt af bestemmelserne, at Udlændingestyrelsen dækker udgifter til nødvendige sundhedsmæssige ydelser.

Til nr. 5-7

Efter de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 42 a, stk. 4, 1. og 2. pkt., kan Udlændingestyrelsen bestemme, at en udlænding, der er omfattet af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1 og 2, og som har tilstrækkelige midler hertil, ikke skal have dækket sine eller sin husstands udgifter til underhold. Udlændingestyrelsen kan endvidere pålægge en udlænding, der er omfattet af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse, at betale udgifterne til udlændingens underhold, såfremt udlændingen har tilstrækkelige midler hertil.

For så vidt angår de foreslåede ændringer af § 42 a, stk. 4, 1. og 2. pkt., er der dels tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, dels tale om konsekvensændringer som følge af de ved lovforslagets § 1, nr. 12, foreslåede bestemmelser i § 42 b, stk. 3, 7. og 8. pkt., hvorved begrebet familie defineres i relation til udbetaling af ydelser efter den foreslåede bestemmelse i § 42 b.

Ved den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 4, 3. pkt., bemyndiges Udlændingestyrelsen til at fastsætte nærmere regler om, i hvilke tilfælde en udlænding kan anses for at have tilstrækkelige midler til at dække sine eller sin families udgifter til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser og derfor ikke skal have dækket sine eller sin families udgifter hertil, og om, i hvilke tilfælde Udlændingestyrelsen kan pålægge en udlænding, der anses for at have tilstrækkelige midler til at dække sine eller sin families udgifter til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser, at betale udgifterne hertil.

De regler, Udlændingestyrelsen vil fastsætte i medfør af den foreslåede bestemmelse, vil indebære en videreførelse af styrelsens gældende praksis på området. Efter Udlændingestyrelsens gældende praksis bliver asylansøgere, der ved indrejsen eller på et tidspunkt herefter er i besiddelse af økonomiske midler eller værdier, herunder ejendele, der overstiger 2.000 kr., således anmodet om at betale for deres eget underhold og eventuelt deres families underhold, herunder for indkvartering i form af betaling af husleje for en afgrænset periode. Der kan endvidere pålægges en udlænding pligt til at tilbagebetale kontante ydelser efter udlændingelovens § 42 a, stk. 4, 2. pkt., hvis Udlændingestyrelsen fra indkvarteringsoperatørerne eller offentlige myndigheder modtager indberetning om, at